Presentada les exemplars que obligue el art 11 de la llei de imprenta
Sant Hilari Sacalm 27 Juny 1913.
B. 49244
05(46.2 San) Est 4. 61

AJUNTAMENT SANT HILARI SACALM · CONSTITUCIONAL

L'Estiuada

Periodic Nacionalista

Sortirá cada divendres durant l' istiu.

Redacció i Administració: Carrer de Vic, 9

Any VI | Sant Hilari Sacalm, 27 Juny de 1913 | Núm. 61

PRIMER CONGRÉS DE METGES DE LLENGUA CATALANA

A Barcelona acaban de reunir-se en Congrés Cientific els Metges de Catalunya. La idea d'organitzar una reunió de metges de llengua catalana ha rebut la consagració de l'èxit més entusiasta; agermanats tots els homes que a Catalunya conreuen la medicina han fet amb esperit patriotic, pública manifestació de l'avenç en qu's troba en nostra terra l'art de curar.

Els iniciadors d'aquesta idea, han tingut, davant de l'entusiasme dels seus companys que de tot cor s'han llençat a fer-la triomfant, de convertir lo que en principi tenia solament caracter de reunió de Metges, en Congrés de Medicina Catalana.

La importancia d'aquesta primera assamblea de Metges catalans es grosa per a Catalunya i per a la Ciencia, ja que després d'ella ha quedat indestructible la torta personalitat de la ciencia mèdica-catalana.

La nostre joventut científica que en medecina es tant nombrosa feia temps que volia donar en plena solemnitat fè de vida. El treball continuat en revistes i sessions en les Corporacions cientifiques, cada dia més notable, feia que s'anés enfortint l'esperit mèdic-catalá en els nostres Metges. La gent de laboratori en son ocult i pacientisim treball anaven acoblant cada dia nous datos per a portar en les qüestions científiques posades a discusio en el mon de la ciencia.

Els nostres Clínics anaven nodrint-se amb la experiencia i l'estudi pensant en l'obra de conjunt que els hi estava encomanada i al ensems una llegió de joves catalans anaven en terres extrangeres en cerca d'aires de renovació i perfeccionament en el dificil art de la operatoria quirúrgica.

Fruit d'aquest treball ha sigut aquest Congrés que amb tant entusiasme acaba de cel-lebrarse a Barcelona i aont s'ha posat la primera pedra del edifici de la medicina catalana incorporada al moviment cientific universal.

Després de l'èxit, i quan encar resonen els esclats d'entusiasme amb que ha finalitzat aquesta assamblea, sols volem posar en una nota d'impressió el comentari passional deixant per a un treball de crítica posterior l'anàlisis de l'obra realitzada.

Com a catalans i com a Metges felicitemnos de l'èxit del Congrés i fem vots per a que la novella Associació de Metges de llengua catalana nascuda al escalf de l'assamblea sigui el llaç d'unió que dongui coratje i fè als Metjes de Catalunya per a portar al triomf a la Patria i a la Medecina.

JOAN ESTIL-LAS

Aigua picant

El redactor d' aquesta secció fa pocs dies que s' ha reunit amb els seus companys de Redacció. Ha vingut de ciutat, ha marxat del burgit, l' animació i el moviment, per a situar-se en la calma de la vila estimada, en la quietut dels seus carrers i de les seves plasses, fins en la quietut d' aquest treball periodistic que apareix al public com una nota de la santa continuació que triomfa.

Per això frec a frec del bullici, en Josepet *per a començar la seva secció setmanal, vol saludar als qui a la ciutat li han parlat amb fruició de Sant Hilari; a les estiuejadores que al deambular per les vies barcelonines li han recordat la nota més bella del nostre estiueig — a la Ventureta Martí que triomfa en l' estudi — a* tots als qui han sentit amor per l' obra cultural vilatana. *A tots els llegidors de* L' ESTIUADA *que m' acompanyen cada setmana passant la vista a l'* Aigua Picant, *bon istiu.*

JOSEPET

EL SENTIMENT NACIONAL

> Un poble pot restar gran i fort, per més que la fortuna l'hagi trait o que'l nombre l'hagi vençut, si conserva el sentiment i l'honor de sa desfeta. Si ho oblida o s'en acomoda, tot ha acabat per a ell.
>
> ARMAND CARREL

Hem dit repetides vegades que'l sentiment nacional és excessivament feble en la generalitat dels catalans. I aquí rau, al nostre entendre, la causa pregona dels llargs períodes de depressió per què travessa'l nostre moviment.

Cal tenir sempre present aquesta causa. Cal que'ls vers patriotes se facin el propòsit ferm de atacar-la. Sense això, totes les propagandes i totes les combinacions polítiques seràn simples bastides; però l'edifici, el gran edifici de la Patria nova, no s'alçarà mai.

Els catalans, en sa majoría, han perdut el sentiment de la dignitat de la raça. Viuen acostumats al règim de la dominació unitaria, i no se senten del dolor que'ls haurien de causar les grans ferides obertes en el cos i en l'esperit de Catalunya.

I bé: el nostre poble no entrará pel camí ample de la victoria fins que'ls catalans sentin plenament el neguit de la vergonya de la situació en què han caigut. Tot català, quan dins la seva llar entra la correspondencia familial i particular escrita en llengua estranya, i els periòdics redactats en aquella llengua que no és la seva; quan veu els petits manuals escolars dels seus fills escrits en la mateixa llengua, en la qual els parlen i els fan parlar els mestres; quan surt al carrer i veu els rètols dels establiments, i escolta la parla dels agents de la força pública; quan entra en les oficines públiques i sent la veu, sovint agre i enorgullida, dels empleats i els funcionaris; quan va un día a declarar al Jutjat o a la Audiencia; quan ha de fer una escriptura pública, o el propi testament, expressió de la voluntat que va més enllà de la vida, i sempre, sempre, topa amb la llengua agena que se li ha imposat, hauría de sentir foc de vergonya en les galtes i en el cor per l'humiliació que allò representa, per l'esclavatge espiritual que allò significa. D'aquesta vergonya en sortiría el desig de treballar pel nou règim de llibertat catalana, l'anhel de restituir a la patria tots els atributs socials i polítics d'un poble autònom, d'un poble que sigui respectat en les manifestacions de la seva vida i tingui assegurat per institucions propies el lliure i fecond desplegament del seu esperit.

A. ROVIRA I VIRGILI

L'ABET MORT

Vora'l camí que passa l'abetosa — camí del cim i les congestes crues —
tràgicament estén les branques nues.

Era'l més ferm del bosc; cada hivernada
atreta per l'encís de sa noblesa — la neu se li rendía enamorada.
En sos braços de faune centenari — ella hi trobava l'amorós aussili
que del fangal impúdic la lliurava — I tot l'hivern durava'l blanc idil·li
dels amors càndids de l'abet fidel
i de la neu, virginalment sospesa — entre'l bes de la terra i el del cel.

Però ha sigut tan forta l'abraçada
que aquest hivern, en el deliri eròtic — li ha arribat fins el cor, l'enamorada.
I a l'abrandar-lo en la glaçada flama — de sa passió impetüosa i brava
la Blancaneu li ha corgelat la saba.

I ara ell, impreca, amb la brancada estesa, — al sol de maig que li ha robat l'aimada.
Son escorça, flairosa de reïna — el dolor li ha tornat metal·litzada.
I encara que, de nou, la primavera, — a raigs de sol, floreixi les muntanyes,
ell resta fret, en hivernal nuesa. — ...Se li ha quedat l'hivern a les entranyes.

MANEL ALCÁNTARA I GUSART

Montlluís, setembre 1912.

"L' ESTIUADA"

Cada any, com una flor de les nostres montanyes, es bada amb inefables suavitats, amb vigoria montanyenca, aquesta bella revista, símbol,—ben cert—del nostre amor a Catalunya.

L' amor hi es sempre, com la saò que acull les granes en el sí de la terra. L'amor hi es sempre, però devegades oculta, *potencial* per dir-ho aixís.

Mes vé que les granes s'esberlen i treuen lluc i el fiol adolescent sobriix de terra i guaita com astorat de la seva petitesa, y de la maravella d' aquell bé de Deu de coses, obra la boca de faisò admirativa, i la seva boca es la primera flor.

I això s' esdevé cada any. I cada any l' ¡oh! de la floridera es dit amb les mateixes solemnitats de ritual.

Aixís aquesta revista cada any floreix amb una aroma tota catalanesca, i es filla —com ho es la flor, del sol i de la montanya indígena—de l' anyal encaixada de ciutat i pagesía.

Barcelona, la nostra capital aimada, feta de totes les comarques i viles catalanes que la nodreixen amb l' aportació dels seus fills, de la seva sang, cada estiu es recorda de les costes i de les montanyes, i, en cerca d'aires natals i de repòs i de gaudí per l'esperit, els seus fills hi van a sojornar una temporada. I es troben amb els germans de la rodalia, i d' aquesta amistat que cada estiu se referma, en vé un increment de l' amor terral, un guany per Catalunya qui, per ser forta ha d' esser orgánica i una.

L' ESTIUADA, sagella aquesta germanor i exalta aquest amor. ¡Benhaja! Plenitut estival, plenitut patriotica..... S' acorden com el rajolí d' una font i la cançó de la partida qui s' hi banya.

Benhaja L' ESTIUADA.

JOSEP M. BOFILL,
Diputat Provincial.

Santa Coloma, Juny 1913.

Les servituts de llum a Catalunya

I

Avui día en que'l nostre Dret Civil está amenaçat gravement, es precís aplicar el nostre esperit a l'estudi de tant important materia, a fi de mostrar la seva brillantor mitjansant la crítica i la depuració científica.

Si bé'l Dret Civil Catalá té sabor antic, car fill de tant llunyans secles, no pot satisfer totes les necessitats de la vida actual, es tant forta la seva virtualitat i tan macís el seu cor, que a pesar dels anys, conserva encara el vigor d'una joventut peren-ne i el valor d'una realitat i humanitat maravellosa, esplicable sols pel valor mental de la raça catalana que va produir-lo.

Es nostre intent fer un senzill estudi de les Servituts de llum, segons la doctrina continguda en el célebre códic de les Ordinacions den Sanctacilia, obra interessant, mirada en el seu contingut, i en la forma codificada que presenta, essent ambdues causes, principalment la segona, les que motivaren l'acceptació de les ordinacions en casi la totalitat de Catalunya, exceptuant les poblacions que ja posseíen llur dret codificat.

—

L'idea de servitut es de relativitat, puig significa que'l senyor d'un predi, el dominant, té dret a alguna cosa, que significa privilegi, sobre un predi veí, que's el servent, qual duenyo té'l dever de consentir quelcom que li minva'l domini.

Aqueix es el primer element; el segón, més difícil d'esplicar, es el concepte jurídic de la llum. De primer entuvi, sembla que la llum, essent una qualitat de las coses i no una cosa en sí mateixa, no's presta a ser definida i regulada d'un modo exacte, com es regula i determina, per exemple, una casa, una taula o una vinya.

Mes la llum, que'n sentit general es cosa comuna, per excepció es cosa privada, o millor dit, per ficció s'individualisa'l seu domini, i aixís es diu: tothom es amo de la seva finca i de tot lo que hi ha al seu domini o al seu devall, segons certes mesures, que no son d'aqueix lloc anomenar. Es marca, doncs, un valla ideal, que separa la columna de llum del meu predi de la dels meus veins; tota llum que no vingui del cel o verticalment, sinò a travers de la finca veína no es llegítima, sino furtiva; aixís ho prova l'ordinació 41 proibint fer finestra ni lluerna envers la paret del veí, i la 11 que proibeix «tenir vista sobre terreno d'altre si abans no mira sobre'l seu (1); i lo mateix

(1) L'ordinació 27, al proibir plantar arbres espessos, pot semblar una contradicció a l'afirmació de la llum vertical, més creiem que's una particularitat dels camps, per raons agrícoles que no deu aplicar-se a les edificacions.

que a principis del sigle VI, vingut de terres extrangeres, oblidant palaus i menyspreuan riqueses, estigué fent oració en els replecs ombrius i solitaris de l' imponenta montanya, hostatjat en ses cabaumes, on portant vida d' anacoreta per espai de dos anys i mig, expia ses culpes, purificà sa conciencia i esdevingué temps després per gracia de Deu venerat an els altars.

Soliua romana durant l' hivernada la capelleta, aguantant ses parets i teulats, la cárrega feixuga d' abundoses nevades que sovint d' amunt seu s' hi agombolen, resisteix impàvida les embestides dels bufaruts que ara i adés llepa furient les pedres d' aquelles cantonades que centuries endarrera aixecaren les mans d' un poble ple de pietat i revestit del pur misticisme que a gran doll amaraba el cor de Catalunya.

Resta soliu durant l' hivernada embolcallada a voltes per boires grisenques, que llençant alenades humides, omplenen el trespol de floridura, i mantenen en els forats de les cornises i barbacanes, la llevor del crispinell, que renaixent despres, gerd hi verdeja.

La foscor entenebra sa nau, no crema la llantia en son creuer, no s' escampa per la volta el perfum de l' encens, no vibra en son clos l' ona creixenta de l' oració, tot resta ensopit, la campana muda, les portes barrades, tot s' agermana amb l' eremítica solitut que l' enrotlla, ni els devots, ni els romeus, despleguen sos llavis per a endreçar la pregaria al Sant, no hi guspireja el ciri alt i groixut presentalla de prometença feta pel benefici obtingut, per la gracia alcançada, tot es desert, i sol i desamparat, la buidor omplena, aixís els ambits de les arcades, com les escletxes de l' enllosat, la feresa regna en les baumes dels entorns, i la fredor escampa a grat-cient ses alenades de mort.

Aixis trascorra l' hivernada, aixis segueix la cruesa del temps, aixis passen malauradament els anys a tal faisó, per nostra patria volguda, rebent ella bafarades ponentines de malestruga per nostre disort, que amb llur maligne alenada, fan un dia trontollar la personalitat catalana, persegueixen l' altre, nostre dret jurídic, pretenen el de més enllà, aquells que les engeguen, esborrar amb elles nostre raça, destruir nostre llengua personificació de la nacionalitat, i malbaratar aixís cruelment, nostre institució familiar genuinament catalana; s' esforcen en corrompre lo més sant i sagrat de nostres llars, lo més pur i sublim de nostre conciencia que descança en la virtut que 'ns llegaren nostres avis, volen en una paraula, enderrocar a copia de carga el temple sant de nostre refugi basat en la doctrina cristiana regit pel catecisme i per nostre usatge.

Mes en tot resistim, i tantost s' aixequen els dies, i s' apropen els jorns de franca i plàcida claror, i el bell astre del día amb sos raigs vivificadors, dexondeix la flora, enamora l' aucellada, torna la vida falaguera i esplendenta i els cors s' entussiasmen i l' esprit nacional se revifa, allavors tambe obra ses portes la capella i bada ses portalades com bada son capull la flor de suau perfum, i aquella campana, la campana de l' Ermita que restaba muda i silenciosa branda, i branda de goig, i arreu de l' encontrada retruny l' ona magestuosa del bronze que amb ses armonioses vibracions, rodolant rostos avall i enfilant-se carenes amunt, trenquen l' inmensa soletat del redós i enlaira cap a la gloria el cor de poble.

Allavors cada día branda, cada día a trenc d' alba, i essent al cap tard, esmerça solemnial i magestuosament l' onada creixenta del *toc d' oració*, sembla que truqui allavors al cor de Catalunya i cridi des de 'ls alterosos cimals de nostre montanya a tots el fills de la terra per dir-los ¡Catalans! desperteu-se, obriu, vostres ulls, alçeu vostre cor, treballeu, i la victoria serà vostre perque de Catalunya encara s' en recorda 'l cel.

A. ARIET

Viladrau, Juny de 1913.

■-■-■

BRANQUES I FULLES

I

Per estima'ns, oh estrella de ma vida,
voldría teni un cor
que com la mar tingués un fons sens mida,
un fons curull d'amor.
Voldría que dels cels amb l'harmonia
confós joguineijés,
que amb els estels de nit i el sol de día,
frisós ens estimés.
Voldría que com fum d'un incensari
pujés l'espai surant,
que eternament vetllés vostre sagrari
com llantia flamejant.
Voldría que amb els mots d'un pur salteri
cantés el vostre amor,
que desterrat del mon, dolç captiveri
trobés en vostre cor.

II

De les delicies del cor
me'n som ben enamorada,
com la cérvola a la font,
com jo envers el sagrari.
Les delicies del cor meu
son, oh Jesús, vostres llagues;
es en vostre pit ardent
ont s'hi gosa la meva ánima.

III

De l'alosa somniaire
m'ha semblat trist el seu niu,
dels rossinyols de la terra
m'ha semblat el cántic trist.
Nius i cántics bé'n voldría,
mes no's troben pas así;
no la té el mon la dolcesa
del niuet dels serafins.

MARIA DE SULTERRA

St. Hilari, Agost 1903.

■-■-■

Moviment d'Estiuejadors

Altra volta anem a començar la tasca en aquesta secció que enclou l'interés d'ésser fidel termómetre marcador de la puja i baixa de nostra vida estiuenca.

Enguany, serà un dels istius que senyalarà empenta ascendent en l'extraordinari aument d'estiuejadors a Sant Hilari. El crédit de ses aigues, la fama dels hermosos i sens iguals llocs de naturals belleses de aquest país, hermós joiell de la terra catalana, porten cada any un fort aument de nous visitants a engroixir l'important nombre dels que ja no'ls fora possible prescindir en venir una temporada anyalment per a recobrar salut i energíes perdudes.

Confirmen això, les noticies abundants que arreu de la vila se recullen ja, i que son motiu de preparatius per a la rebuda dels estiuejadors de costum, a l'hora que també van rebent-se demandes de nous solicitants.

Seguirem, doncs, com de costum de tots els anys donant compte dels que vindrán a honrar-nos ab sa visita, esperant que'ns secundarán en aquest treball tots quants pugan proporcionar-nos datos per a cumplimentar aquest comes ab la major fidelitat possible.

Bon comensament. Arreu's nota ja l'animació que enguany tindrà aquesta vila. Poques vegadas haviem vist en aquest temps tant bon nombre de arribades.

Hem tingut el gust de saludar a D. Lleonart Angé, D. Marti Ferrer, D. Plàcid Soto, D. Marcelí Rodá, D. Josep Escardibul, don Jaume Vic, D. Francesc d'A. Barata i familia (Vilafranca), familia Roca (Barcelona), familia Mundet (Tossa), D. Joaquin Alegre (Tarrassa), Elíes Cardús i filla, de Tiana, D. Carles Campanyá, D.ª Mercé Salbuy i Josep Torres de Barcelona. Families de D. Vicens Bosch, de Cartagena, D. Victor Conangle, de Valencia, D.ª Carme Ruá, de Palma de Mallorca, D. Faustí Valcercós, de Bilbao, i familia Torrellas de Tossa.

Es un seguit d'arribades de interessats en la busca i preparació de pis per a la temporada.

Entre ells podem citar families de don Francisco Mas, D. Domingo Farré, senyora Fernandez, Sarrá i Planas, Bastida i don Jordi Sais, de Barcelona; D. Bernat Bertran, de Santander, i D. Ernest B. Calbo de l'Havana.

En automòvil particular hem rebut les visites de D.ª Carme Raset, familia Gamin, D. Frederic Gal, familia Taberner i familia de Vilavecchia.

També es troba estiuejant en l'hermosa finca «La Corbera», nostre estimat amic D. Marcelí Soler i familia.

El Sr. Soler ha passat uns díes delicat de salut, trobant-se en l'actualitat força millorat, lo que celebrém de tot cor desitjantli veure'l promte entre nosaltres.

X

■-■-■

Noves

Una de les novetats que cridarán fortament l'atenció als visitants que concurrirán aquest any a Sant Hilari, serà sens dubte el nou local del popular establiment «La Modernista» en el céntric lloc conegut per la Plasseta de la Reforma.

No volem avençar més detalls per que siga major la sorpresa que rebrán al veure'l els nombrosos parroquians de la casa, que com es sapigut son tots quants venen a Sant Hilari.

Les postals Sant Hilari nova serie Ximeno, tindrán aquest any l'atractiu de l'acostumada bellesa de clixés i la novetat de la publicació. Durant el vinent mes de juliol sortirá postal nova día per altre, i en el mes d'Agost del 1 al 24 una de nova cada día. Les condicions de suscripció les envía la casa per correu a tots els que ho sólicitin.

El Dr. D. Ramón Casamada catedràtic d'Anàlisi Químic de la Facultad de Farmacia de Barcelona está treballant en l'anàlisi de les nostres aigues minerals.

Aquest analisi complet dels nostres manantials, quina importancia reconeguda ja per tot el mon científic com ho prova el fet de que cada día vinguin en busca de remei nous malalts, será una obra meritísima, ja que la personalitat científica del Dr. Casamada com a home de laboratori es ben reconeguda.

Dintre pocs díes es procedirá al analisi radio-actiu completant-se aixís l'obra general d'analisi d'aquestes aigues medicinals.

Les reformes començades l'any passat en el café de l'Unió es van completant en el temps que som. S'allarga'l local amb una nova nau amplia i esbelta que formará un expléndit saló de billars, i en tot el seu voltant s'hi fa una gran galería. Además d'altres millores de detall el saló ha sigut pintat de blanc lo que li acaba de donar un conjunt de remarcable elegancia. També's millora'l saló de joc.

Hi tocará un trío dirigit per en Lambert i del qual per are sabem que'n formará part el notable violoncel·lista Marius Vergé. En el Tívoli també hi fará musica un trío que sembla dirigirá l'Esteve Jover.

Els caçadors i amb ells molta gent, es queixen de lo molt poc que's respecta la veda. Realment val la pena de que s'exerceixi un gran rigor i es procuri acabar l' abús que'n aquesta época especialment se observa. Tots plegats hem de ser vigilants i hem d'ajudar a les autoritats denunciant les infraccions que's cometin. La Guardia Civil d'Arbucias que sempre ha atès les queixes que sobres el particular hem fet, estem segurs que complimentant una bona missió donará alguns passeigs per aquesta encontrada fent entendre a qui ho vulgui desconèixer que la Llei de cassa es va fer per a protegir als animals i a l'agricultura.

Ha transcorregut amb forsa animació la festa major d'aquesta vila i com cada any hi han hagut sardanes a plassa i lluidíssims balls en els cafés de l'Unió i Tívoli.

El día 24 tingué lloc la tornaboda a la Font-vella, prenent el caient típic de aquesta festa que com cada any resulta una nota de color i d'animació ben escaienta.

Les cobles «La Rebrotada» i «Serafins del Baix Montseny» interpretaren els números musicals de les festes.

Des de que va comensar a funcionar la Estació Meteorológica, els diaris de Barcelona «El Poble Catalá», «La Veu de Catalunya» i el «Diario de Barcelona» han publicat, per lo menys cada mes, les notes de les observacions que'ls hi han sigut remeses pel dignissim director de l'Estació nostre bon amic don Ferrán Cid. També les han insertades alguns setmanaris i revistes.

L'ESTIUADA que va iniciar i propulsar l'instalació de l'Observatori dedicará especial atenció a les observacions anotades per l'importancia que elles tenen en l'estudi de la nostra climatología local. Per això, además de publicar els datos que's vagin recullint durant l'istiu, ressenyará extensament, tois els treballs fets durant el temps que l'Estació funciona.

Un d'aquets díes es posará a la venda una bella i elegant edició per a piano, de la sardana LESTIUADA den Lambert, que's va estrenar l'istiu pessat amb grandissim éxit. Dita sardana ha sigut executada ja en varies festes essent molt aplaudida. Darrerament va ser tocada a la Festa Major de St. Quirse de Besora per la renomenada cobla «Unió Cassanensa». Fou tant lo que agradá que la tingueren de tocar tots els díes de la festa. Val a dir que també fou molt elogiada l'interpretació que li doná la susdita cobla que la va estrenar davant den Lambert a la nostra vila.

El día primer de Juliol es començaràn les obres de reparació de la carretera d'Arbucias an aquesta vila.

S'ha constituit en aquesta vila una germandat de socors mútuos que porta el nom de «Sant Jordi» havent-se inscrit com a socis protector gran nombre de persones i comptant com a socis fundadors aprop de 190 individuos.

Demà tindrá lloc la reunió per a la elecció de Junta Directiva començant a funcionar el día primer de Juliol pròxim.

Desitgem a la novella hermandat una llarga vida per al bé de tots els seus associats.

= Amb la marca LLUNA l'antiga casa *Amatller* ha posat a la venda uns riquíssims xocolates que's recomanen per la seva flnor i delicat aroma.

Hem rebut el cartell dels Jocs Florals que tindrán lloc a la vila de Taradell el día 24 d'Agost amb motiu de la seva Festa Major. Se concedeixen tres premis ordinaris i dinou d'extraordinaris. De les composicions premiades se'n formará un volum, editat per la Biblioteca *Amor i Lletres*.

Tots els treballs deuen enviar-se abans del primer d'Agost al secretari del Jurat senyor A. Calderer i Morales, Corts Catalanes 476, 4.t, 1.ª, Barcelona.

En l'Exhibició efectuada a l'Hospital Clínic de Barcelona, amb motiu de l'important Congrés de Metges de Llengua Catalana celebrat darrerament, s'hi va instalar un tastador de les nostres renomenades aigues minerals. Molts dels visitants bevien l'aigua de St. Hilari i els congresistes eren obsequiats amb regals anunci. L'instalació molt vistosa va ser elogiada per tothom.

= El millor de tots els xacolates es el d'*Amatller* marca LLUNA.

Ja composta una *nova* en la qual parlém de que es va a publicar la sardana den Lambert, en rebém un exemplar dirigit al nostre periódic. Com avençavem «L' Estiuda» sardana per a piano está elegantíssimament presentada, el títul es amb el mateix tipo de lletra de la capsalera del periodic.

Es ven al preu de sis rals en tots els magatzems de música. Agrahím de tot cor la dedicatoria que hi ha posat l' eminent Lambert.

Imp. Hijos D. Casanovas, Ronda S. Pau, 67, Barcelona

